

Hicazkâr makamında yürük semai

Zekâî Dede Efendi

Bü lü bul — ki — bi — par oldu ci han nağ melerim —
den — den — nağ melerim — den' § gel —
ser — vü re van saz gel gun ce — di — hen
saz gel ka — şı ke man ke man ke — man
ke man a — man gel ner mey le ye mez senkidili
ya — ri e ger — çi — ya ri e ger çi §

G Ü F T E S İ

Bülbül gibi pür oldu cihân nagmelerimden
Hiç buyi vefa görmedim ol verdi terimden
Nerm eyleyemez senki dili yar egerçi
Haküster olur çerhı kemine şererimden
Gel servürevan gel gunce dihân gel kaşı kemân kemân kemân kemân
Aman gel